

DE COMPASSIONE BEATAE MARIAE

Stabat mater dolorosa
juxta crucem lacrimosa
 dum pendebat Filius,
cuius animam gementem,
contristantem et dolentem
 pertransivit gladius.

O quam tristis et afflicta
fuit illa benedicta
 mater Unigeniti,
quae moerebat et dolebat
et tremebat, dum videbat
 nati poenas incliti.

Quis est homo, qui non fleret
matrem Christi si videret
 in tanto supplicio?
Quis non posset contristari,
piam matrem contemplari
 dolentem cum filio?

Pro peccatis suae gentis
vidit Iesum in tormentis
 et flagellis subditum;
vidit suum dulcem natum
morientem, desolatum,
 dum emisit spiritum.

Pia mater, fons amoris
me sentire vim doloris
 fac, ut tecum lugeam;
fac, ut ardeat cor meum
in amando Christum Deum,
 ut sibi complaceam.

Sancta mater, istud agas,
crucifixi fige plagas
 cordi meo valide,
tui nati vulnerati,
tam dignati pro me pati
 poenas mecum divide!

Fac me vere tecum flere,
crucifixo condolere,
 donec ego vixero;
juxta crucem tecum stare
et me tibi sociare
 in planctu desidero.

Virgo virginum praeclara,
mihi iam non sis amara,
 fac me tecum plangere,
fac, ut portem Christi mortem,
passionis eius sortem
 et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari
cruce fac inebriari
 ob amorem filii;
inflammatus et accensus
per te, virgo, sim defensus
 in die iudicii.

Fac me cruce custodiri,
morte Christi praemuniri,
 confoveri gratia.
Quando corpus morietur
fac, ut animae donetur
 paradisi gloria.